

פרשת כי תצא

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
ט' אלול תש"פ | גיליון 686

מאמר

ראש הישיבה

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

חשוב לך, זה בנפשך. הקיבוץ באומן בראש השנה הוא בנפשנו, הוא ציפור נפשו ושל כל חסיד ברסלב, זה כל חיותנו. איך אפשר להעלות על הדעת שהקיבוץ הקדוש לא יתקיים כמתכונתו חלילה?

כשרבי נחמן מתאר תפילה עד לב השמיים, הוא אומר זאת בלשונו המליצית: "לתלוש קברים". ואכן נסעתי לקברי צדיקים להתפלל על הצלת הקיבוץ הקדוש, וביקשתי מכל צדיק וצדיק: "אתה בשמיים, ואתה יודע שהדבר החשוב ביותר לקדוש ברוך הוא זה ראש השנה של רבינו, שיהיה קיבוץ של חסיד ברסלב בעיר אומן בר"ה הבא עלינו לטובה. אנא, עמוד בתפילה ותבקש שהקב"ה יפתח את הדרך שהקיבוץ הקדוש יתקיים על מתכונתו, שכל רבבות הנוסעים יזכו להגיע, שהקיבוץ יהיה מוצלח יותר מכל שנה..."

ומדוע זה הדבר החשוב ביותר לקב"ה? כי ה' יתברך ברא את כל העולם בשביל הצדיקים, ובפרט בשביל יחידי הדורות, כמו שנאמר על רבי שמעון בר יוחאי: "נעשה אדם נאמר בעבורך", וזה נכון בנוגע לכל יחידי הדורות, ובוודאי שייך גם לרבינו הקדוש.

ורבינו אמר בצורה ברורה שאינה משתמעת לשת"פנים שכל העניין שלו זה ראש השנה. כל העסק שלו וכל מהותו הוא הקיבוץ הקדוש בראש השנה. והוא גילה לנו שאין דבר גדול מזה! יוצא שממש תכלית כל הבריאה היא קיבוץ ראש השנה של רבינו.

וצריכים לדעת שכל מה שה' עושה הכול לטובה. ובוודאי הנגיף הזה שמכה בעולם כולו - גם זה לטובה בכל העניינים, ובפרט בעניין החשוב ביותר בעולם שהוא ראש השנה של רבינו.

ומה טוב בזה?

הנגיף הזה עושה בירור חזק ומגלה מי קשור לרבי נחמן באמת, כי הוא מחייב אותנו להתחזק ברצון חזק במסירות נפש על הראש השנה של רבינו.

חסיד ברסלב אמת שמאמין באמת בדברי רבינו, מרבה בתפילה יום יום ועושה כל מה שבידו לעשות, והוא מוסר נפשו על הנסיעה כדי לקיים את דברי רבינו בלי פשרות ובלו תירוצים ובלו שום חשבון; אך מי שלא מאמין שצריכים למסור נפש על העניין של ראש השנה וחושב שצריכים לנסוע רק מתי שאפשר ומסתדר - אם הוא רואה מניעה, הוא

המשך בעמוד 3

המבחן האמתי

רצון ה'. ברגע שרצון ה' ברוח והמציאות "מכריחה" אותך כביכול לעבור על רצון ה' חלילה - אי אפשר לומר "זה רצון ה' ואין מה לעשות". אלא רצון ה' שתילחם בתפילות וברצונות עד הרגע האחרון ותעשה הכול כולל הכול כדי לקיים את רצון ה'.

הנסיעה לאומן בראש השנה היא רצון ה' חד וברור. רבי נחמן, גדול העולם, אמר שאין דבר גדול מזה ושכל העולם תלוי בזה. חסידי ברסלב בכל הדורות מסרו נפשם כפשוטו על הנסיעה. מה שייך לוותר מראש במסווה של אמונה? זו לא אמונה.

ואיך אתה קורא לעצמך חסיד ברסלב ואתה מתעלם מכל תורתו של רבי נחמן? וכי אתה לא מאמין בכוח התפילה, כשרבי נחמן אמר שכל העניין שלו הוא התפילה? ואיך אתה מתייאש כל כך בקלות כשרבי נחמן צעק בגרון נחר שאין ייאוש בעולם כלל? ואיך אתה לא מתחזק ברצונות וכיסופין כשרבי נחמן אומר שכל המניעות הן רק בשביל החשק?

ובנוגע לדברי חז"ל שהוזכרו, הרי רבי נחמן התייחס מספרות והתבטא בנושא ואמר שמי שרצה באמת, לעולם לא יסתפק ב"כאילו" שייחשב לו **כאילו** עשה את המצווה, כי הוא רוצה ומשתוקק בכלות הנפש לקיים את המצווה **בפועל** ולא ב"כאילו".

אם היה מדובר בכסף, והיית עובד חודש שלם ובסופו בעל הבית לא היה נותן לך משכורת והיה אומר לך "תחשוב **כאילו** נתתי לך" - האם היית מקבל את זה? היית צועק עד לב השמיים. כי הכסף

אחד התלמידים שלי כגש כמה חסידי ברסלב מחוג אחר ואיך לא, השיחה נסובה סביב הנסיעה לאומן בראש השנה בשנה זו בצל נגיף הקורונה המשבית את העולם.

התלמיד שלי טען בלהט שצריכים להמשיך ולהתפלל יום יום באריכות עד הרגע האחרון, כי אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימוע עצמו מן הרחמים.

הוא לא ציפה לתגובות הצוננות של החסידים שאמרו לו: "תראה, תשלים עם המציאות. אין מה לעשות. אל תפתח ציפיות. הסיכוי שהנסיעה תתקיים כל כך קלוש". את דבריהם הם גם תיבלו בדיבורי אמונה: "כנראה שה' לא רוצה שניסע השנה. צריכים לקבל את רצון ה' באמונה..."

והם הוסיפו אסמכתה נוספת מדברי חז"ל שכל מי שרצה לקיים מצווה ונאנס ולא עשה את המצווה, נחשב לו כאילו עשה, לכן אין מה לדאוג כי לכולנו ייחשב כאילו היינו באומן בראש השנה ולמה לנו להרעיש את העולם ולהיאחז בתקוות שווא... כך לדבריהם.

התלמיד שלי שמע והזדעזע ובא לספר לי. וזה לא יאמן כמה טעויות אפשר לטעות במסווה של אמונה וקבלת רצון ה' באהבה. ובגלל **שה הניסיון הגדול שלנו** השנה, ברצוני להסביר קצת את הטעויות העצומות שיש בדברים ומה באמת תפקידו בשעה זו:

קודם כול, לא שייך לקבל באמונה דבר שהוא נגד

**חסיד ברסלב
אמתי שמאמין
באמת בדברי
רבינו, מרבה
בתפילה יום יום
ועושה כל מה
שבידו לעשות,
והוא מוסר נפשו
על הנסיעה כדי
לקיים את דברי
רבינו בלי פשרות
ובלי תירוצים ובלו
שום השבון.**

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

בדיחות הדעת

סבא ונכד הולכים ברחוב לפתע הגיח המורה של הילד, אומר הסבא לנכד" הנה המורה שלך, תתחבא כי לא היית היום בבית הספר, אומר הנכד: סבא יותר טוב שאתה תתחבא כי אמרתי לו שנספרת.

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:32	19:43	20:22
תל אביב	18:49	19:45	20:20
חיפה	18:42	19:45	20:23
באר שבע	18:49	19:44	20:22

גם את הילדים, בגלל שבהיתם קטנים וחלשים וזקוקים יותר לרחמי שמיים - תפילות מתקבלת יותר. (עפ"י הכלי יקר)

ב. אע"פ שהילדים לא מבינים את המשמעות של מעמד הקהל, אבל עצם נוכחותם במקדש, הרשמים והחוויות שהם שותפים אליהם, מחדירים בתוכם אמונה ויראת ה'. אמנם אלו יופיעו רק בגיל מאוחר יותר, אבל הנטיעה החינוכית והרוחנית מתחילה כבר מגיל צעיר, ודווקא מגיל צעיר, כשהלב של הילדים נקי, טהור, זך ופתוח לקלוט ולרשום את המסרים שחוקקים על גביו, בבחינת "דיו כתובה על נייר חלק".

אותו דבר לגבי התפילה, אנו מחנכים את הילד להתפלל, כי תפילת תשב"ר שלא טעמו טעם חטא, מסוגלת מאוד וראויה להתקבל. אבל מעבר לזה, אנו מרגילים ומחנכים את הילדים להתפלל ולפתח קשר רוחני עם ה', גם אם הם לא תמיד מבינים את מה שהם אומרים. כי אנו רוצים ששם ה' יהיה שגור על פיהם, שהם יתרגלו לעמוד לפני ה' ולהבין שהם פונים, מודים ומהללים למלך א-ל חי וקיים. וראוי לקחת אותם ולהראות להם את תפילתם של אנשי מעשה, חסידים וצדיקים.

איה מקום כבודו

רביה"ק רבי נחמן מברסלב, מלמד אותנו שאנחנו צריך לחפש את ה' יתברך ולפתח איתו קשר רוחני ורגשי, לא רק מתי שטוב לנו או מתי שחסר לנו איזה דבר, אלא אפילו בזמן שח"ו אנחנו נמצא בירידה או ח"ו אפילו עוברים על רצונו יתברך, באותו הזמן עלינו למצוא לה' איזה מקום באותה הירידה בבחינת "עיינו אנכי בצרה" ונמצא את ה' יתברך דווקא באותה הירידה, שהרי "מלא כל הארץ כבודו" ו"לית אתר פניו מיניה".

בכל הזדמנות ובכל מקרה בין אם זה טוב, או ח"ו ההיפך נדבר עם ה' בשפתינו כדבר איש אל רעהו, ואם קשה לנו, אזי נספר את זה בעצמו לה', שקשה לנו לדבר איתו וכו' וההתעוררות הזו שלנו למצוא את ה' יתברך בכל מצב, תאיר את ליבנו וגם ה' יתברך יחפש אותנו, יקרא לנו ויקרב אותנו אליו בחזרה... בבחינת "תעיתי כשה אובד, בקש עבדך, כי מצויתך לא שכחתי".

המשך בע"ה בשבוע הבא.

לתוך הבית שלנו.

על הפסוק בשיר השירים: "יְשֻׁקֵנִי כַּנְשִׁיקוֹת פִּיהִי" שואל הגר"א, למה נאמר "נשיקות" בלשון רבים? והוא מבאר, כי הקשר של אשה לבעלה מבוסס על שני עיקרים, על הקשר של האשה לבעלה ועל התרחקותה מאחרים ויסוד זה כלול בשתי הדברות הראשונות: "אנכי ה'" - שזוהי האהבה של עם ישראל לה' יתברך, ו"לא יהיה לך" - התרחקותם מאחרים.

שני העיקרים

שני עיקרים אלו, כותב הגר"ש פינקוס זצ"ל בספרו "אהל מרים", הם הכרחיים ובסיסיים, ההתרחקות מאחרים היא תנאי בלי יעבור, מלבד הקשר עצמו, שהרי אין קשר ללא פרטיות.

אם אנו מערבים בחיים היהודיים שלנו גורמים אחרים, כוונות ורצונות זרים ומנוכרים לרצון ה' יתברך - אזי אין כאן אהבה לה' יתברך ויש כאן ח"ו "הדחקה רגלי השכינה".

היהודי צריך לחיות את כל חייו עם ה' יתברך, אם זה בזמן לימודו, תפילתו, הליכתו, שנתו, אכילתו ואפילו בזמן עבודתו ושאר צרכי הגוף, שהרי תפקידנו בעולם הזה הוא: להיות לו יתברך דירה בתחתונים.

מצוות הקהל

בכל מוצאי שנת שמיטה, בחג הסוכות, כל עם ישראל, האנשים, הנשים והטף היו מתקבצים בבית המקדש לעומד "הקהל" כדי לשמוע שם את קריאת-התורה. מטרת המצווה: "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' א-לוהיכם ושמרו לעשות ולמען כל דברי התורה הזאת". חכמינו שואלים: לשם מה צריך להביא את הילדים, הרי הם עדיין קטנים ואינם מבינים את משמעות מעמד הקהל?

ועונים חכמינו: א. במעמד הקהל, אחרי ימי הדין, כל העם התפלל לה' באחדות, ולכן חשוב לצרף

שערי תפילה פרק יד'

הורים יקרים, כאשר אנו מרגילים את הילד לשבת יפה בבית הכנסת, בצורה זו, הילד מכין את גופו לתפילה, אך הרצון האמיתי שלנו בחינוך לתפילה הוא:

שילד יהיה קשר אמיתי עם ה' יתברך והקשר הוא הלב, הרצון, ההשתוקקות, הכיסופים, ההתרגשות, וכן גם הבכי והשתככות הנפש. במקביל לעבודה על הכנת הגוף, עלינו להכין גם את הנפש. ההכנה של הנפש, היא בניית הקשר של הילד עם ה' יתברך.

לחבק את השי"ת

כאשר הילד ירגיש את מציאות ה' יתברך, כאשר האור הטוב הזה יאיר לו את חדריו הלב בודאי התפילה שלו תראה אחרת לגמרי. ילד זה יוכל להרגיש להתפלל, לשוחח, לאהוב ואפילו לחבק את השי"ת. אבל כנדי שהילד יפנים את הדברים, צריך להכניס לתוך מציאות החיים שלנו ושלו את ה' יתברך.

בדורות קודמים ה' יתברך היה "חלק פעיל" במציאות בבית, אך היום לצערנו אפילו בתוך בתי הת"ת והישיבות ה' יתברך הוא "נושא" שכמעט ולא מדברים עליו. אמנם לומדים תורה ומתפללים אך זה נראה שכאילו ח"ו איננו מרגישים למו.

קשר וריחוק

חוסר הרגש זה נובע, מעצם ריחוקנו מה' יתברך כתוצאה מההסתרה הגדולה של הדורות האחרונים, שאנו חיים "בהסתרה בתוך הסתרה" ואפילו המציאות שה' נסתר מאיתנו ואנו נדרשים לחפש בכל פעולה ומקום בבחינת "איה מקום כבודו" נסתר מאיתנו.

זה גם נובע מכך, שבתחבולות ועצת היצר העדפנו, להכניס לתוך החיים שלנו דברים אחרים, זרים, כנראה ש"החלונות" חדרה דרך הדלת האחורית

מסר חשוב מהרב שלום ארוש:

המסר
רבי נחמן אחר שהספיקו שלו חקיקה את הנאמרים
והנאמרים אלו הם ישראל יהיו לנאמרים הספר שלו
יהיה נשמה.
כל מי שיקנה ספרים ויבין אותם
יזכה שיהיה לו ולמשפחתו שעה נחמדה
ורבני יהיו נאמרים אלו עלהם ביום הדין
ואני הקיף אהבה לך בכבוד רבני
שיהיה לו ישועה ורגע והנאמרים
אמן
ברוכה היתה
לכולנו ארוש

להזמנות: 052-2240696

ילדון חידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנות

המילה "טנא" לא מצויה בתורה, מלבד בפרשתנו - ארבע פעמים האם תוכלו את כולן למצוא ולאתר?

תשובה לפרשת ראה: האיסור לבשל בשר בחלב נאמר במילים: "לא תבשל גדי בחלב אמו" (דברים יד כא). אותן מילים בדיוק מופיעות בפרשת משפטים (שמות כג טו) ובפרשת כי תשא (שמות לד כו) ובגני' חולין (קטו) נאמר שלוש פעמים אלו למה? אחד לאיסור אכילה, ואחד לאיסור בישול, ואחד לאיסור הנאה.

הזכרה: דוד וואליד, ירושלים.

פתרונות לשלוח למייל | פקס:
al5308000@gmail.com | 02-5812252

סיפורי תודה

אמרת תודה ונושעתי

לא מגיע לי כלום

בא אלי יהודי שבור ומיאש ר"ל, כי אין לו פרנסה ויש לו הרבה ילדים וכו'. אמרתי לו, שאם הוא יקבל את האמונה שהכל לטובה, ויודה בכל יום הצי שעה על חסר הפרנסה שלו, הבעיות שלו יפתרו בקלי קלות ובמהירות. כל הדינים יתמתקו עליו ויפשוטו עליו חסדים עצומים. אם אדם גייע לאמונה השלמה שה' הוא טוב, הכל יהיה טוב.

ובאמת, אותו אדם אמר תודה כל יום, ויצא מכל הקשיים שלו.

פעם באה אלי אשה חולה. אמרתי לה, שעשור דקות ביום תגיד תודה רבה על כל האברים הבריאים: תודה על קרן שהיא רוצה בעינים, שומעת באזנים, הולכת ברגלים וכו' קרן שבמקור עשור דקות רק תגיד תודה רבה על החסד שבזר אולם עושה אותה, ואחר קרן תבקש ברחמים ורפואה לפחלה שיש לה: 'בזר אולם, רחם עלי, עזר לי, לא מגיע לי כלום, אבל אני מבקשת בחסד, שתתפא איתי'.

כי הרגשתי של האדם שהוא לא קרצה - אז כפירה. בין בנשמיית ובין ברוחנית - אז כפירה. זה כאלו הוא אומר שה' יתברך לא משגיח נכון ח"ו, שהנהגתו של ה' היא ח"ו לא בסדרה שלא בישור.

האדם ככרח לדעת שלא מגיע לו כלום, ולומר תודה רבה לה', על כל נקדה קטנטנת שה' מקרב אותו. יש שיר מפר שהפולים שלו הן: 'שומח בני בחלקה, לא תחם גם את שלף'. הקישור בא לחזק את האדם, שפופילא הוא לא לוקח שום דבר

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

חיזוקית- אלול | חזרה בתשובה

תשובה אפשר לעשות רק על ידי שמחה.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

מהעולם הזה, לכן ישומח בחלקו ולא יקנא באחרים. ולי יש מלים שהוספתי: 'שומח בני בחלקך - אם לא, תתקיד גם את שלף...' כי כתוב בזהר הקדוש שאדם שלא שומח בחלקו, לוקחים לו את הכל. אבל כן ששומח בחלקו, מקבל גם את חלקו וגם את החלק של העצובים. ומצא, שאלה שעצובים מספידים את החלק שלף, ונותנים אותו לאלה ששומחים בחלקם...

אם אתה לא קרצה, ואתה שבור מזה, ועצוב מזה, אז אתה לא יכול להתפלל וגם את התפלל התפלה שלף לא אמיתי.

ועל זו הדרך, אם יש לאדם קשיים בפרנסה, קדם כל יקבל את הדין ויאמר תודה רבה לה': 'רבנו של עולם! תודה רבה! כל מה שיש לי עד עכשו, זה גם חסד מקור. לא מגיע לי כלום! עד היום פרנסת אותי ועשית אותי חסדים גדולים מאד. ודאי שאם אין לי פרנסה, זה קרצה שיש לי עונות, כי אין יסורים ללא עונות, ואתה צדיק על כל הבא עלי, אמת עשית ואני הרשעתי'. אני מודה לך ה'. בודאי גם זה ברחמים גדולים, כי אם היית מתנהג אותי לפי מה שפוגע לי, אז רחמנא לצלן מה היה קורה ח"ו. תודה רבה לך ה', אני מקבל את הכל באהבה, זה התקן שלי, ועכשו אני מבקש מקור: תרחם עלי, תצפה אותי לעשות תשובה, תרצה לי מה עלי לתקן וכו'.

אמרת תודה ונושעתי
052-2240696

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252

ילדים אומרים תודה

סיפורים מהחיים

מתנה ושמה תודה
052-2240696

ידעתי את כל החומר ובקלות ענית על כל השאלות.
סוף דבר: לאחר מספר שבועות קבלנו את הציונים ולשמחתי קבלתי 100%
אמרת תודה והצלחתי!!

ניסיתי להתחיל לכתוב אבל בליבי ידעתי - אני לא יקבל ציון גבוה במבחן הזה, אבל גם נורא דאגתי, מה אני יעשה במבחן הארצי?? איך אני יצליח?
באותו רגע עלה בי רעיון אך קודם כל סיימתי את המבחן והגשתי למורה.

שלום, שמי ד.ה.
אני גרה בירושלים
ולומדת בכיתה ז'
את הסיפור שלי רציתי לכתוב לאחר הישועה שקבלתי. מהתודה להשם כמובן.

לאחר מכן ישבתי לבדי ואמרת תודה להשם, תודה על הכישלון במבחן, תודה על שלמדתי כל כך הרבה, תודה רבה על המבחן הקשה הזה וכו'...

לאחר מספר ימים, המורה חילקה את המבחנים, הציון שלי היה 68% שזה מאוד נמוך ובפרט בשבילי.

זה התחיל כשהמורה הכריזה על המבחן הארצי שיתקיים השנה ב "מושגים ביהדות" הייתי נרגשת מאוד, והחלטתי שאני רוצה להצליח במבחן הזה, זה היה לי חשוב.

באמת כל אותה תקופה אני למדתי למבחן ושיננתי את החומר היטב ובלי הפסקה. עד שידעתי את החומר ישר והפוך.

אבל לא התייאשתי, אמרת להשם תודות ועוד תודות ושוב תודות.

כשבועיים לפני המבחן הארצי היה לנו מבחן דמה למבחן הארצי.

ביום של המבחן הארצי, הייתי רגועה, ידעתי שהשם עושה ויעשה רק מה שטוב בשבילי!
וכשראיתי את המבחן ממש הייתי מאושרת

השאלות לא היו ברורות לי בכלל.

השאלות לא היו ברורות לי בכלל.

חדש! חדש! בקו האמונה
כל מה שאתם צריכים לנסיעה לצדיק

18 בשלוחה
מספר

עדכונים • מסרים שותפים • שיעורים • ציטוטים
סיפורים אישיים • שירים • הקלטת סיפורים

והכל בנושא אחד
אומן ראש השנה
רבי נחמן מברסלב

קו האמונה
02-6444250 הרשמה לנסיעה
במחירים מיוחדים

וציווה לעשות כרוז
כל מי שסר למשמעתו
שיהיה אצלו על
ראש השנה

איש בל יעדר!
ראש השנה עושים אצל רבי נחמן

ערב V.I.P

מעמד פתיחת הפרנסה
רגע לפני יום הדין ערב נדיר במיוחד!!!
על המים, עם הרב **שלום ארוש** שליט"א

בתוכנית:
תפילה על הפרנסה | שירת הים על חוף המים
פרשת המן | שיחת חיזוק מפי הרב שליט"א
ברכה אישית לפרנסה מהרב שליט"א | ארוחת ערב מפנקת

הבטח את מקומך:
0528985551 | 02-5308000

יום חמישי
י"ד אלול | 3/9
שעה 20:30

מי לקורונה,

ומי לבידוד?

קח לך סנגור ליום הדין

פדיון נפש

בערב ראש השנה

על ידי הרב

שלום ארוש

בציונו של רבי נחמן מברסלב

— התקשרו עכשיו —

02-5308000

תרומתך מתורגמת לסלי מזון למשפחות נזקקות

הסדרה לשלום הבית מאת הרב שלום ארוש

052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

לתת מה שיש

היסוד הבא שנלמד בגידול נכון של הילדים, שלמעשה מומתיק ומבטל את כל הקושי והמרה השחורה שמצויים לעתים, הוא היסוד, שכל חינוך הילדים תלוי בעבודה העצמית של ההורה! לכן אין סיבה להצטער בגין חיסרון זה או אחר שיש בילד, ואין סבה לכעוס וכו', אלא לקחת את העניין באמונה ובישוב הדעת, ולעבודה עצמית, כמו שנלמד. כי צריכים לדעת יסוד חשוב, שחינוך זה נתינה. כל נקודה שההורה רוצה לחנך בה את ילדו, הוא למעשה צריך לתת לו אותה. מידות טובות, דרך ארץ, יראת שמים וכו' וכו', כל אלו דברים שההורים צריכים לתת לילדים שלהם. ומעתה נתבונן: האם אדם יכול לתת דבר שאין לו? ודאי שלא. אדם שאין לו אלף שקל יכול לתת אלף שקל? אפילו אם הוא רוצה מאוד לתת, אם אין לו, הוא לא יכול לתת...

וכמו שבגשמיות זה מובן, ככה זה בדיוק ברוחניות. ועל זה נאמר: כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים. מדוע דבריו של זה שיש בו יראת שמים נשמעים? כי הוא מכניס יראת שמים במי ששומע אותו, ולכן אותו אחד מקבל את דבריו.

וכן על זו הדרך בכל דבר ודבר - אדם משפיע רק מה שיש לו. רק אדם שיש לו שמחה, יכול לתת לאחר שמחה. רק אדם שיש לו אמונה יכול לתת לשני אמונה. רק מי שיש לו סבלנות יכול לחנך את

ילדיו לסבלנות. כך הוא בכל המדות וכך הוא בכל הרגל טוב ובכל הנהגה ישרה - הכל תלוי בצורה ישירה, במה שההורה עצמו אוהב בו. אפילו דברים פשוטים של מה בכך, כגון לצחצח שיניים בכל ערב לפני השינה, אם את ההורה לא חינכו לזה, הוא גם לא יחנך את ילדיו לזה. אלא אם כן הוא כבר הספיק לחנך את עצמו, אז יוכל לחנך את ילדיו. לכן רואים, שבדרך כלל הורים שגדלו אצל הורים שפגמו בחינוך שלהם, שלא נתנו להם מה שצריך לתת, גם הם לא יכולים עכשיו לתת את הדברים שהחסירו מהם, אלא אם כן, כאמור, יש להם עבודה עצמית, שמשלמים בעצמם את החסר על ידי לימוד ותפילה, עד שמעצבים את עצמם באותן נקודות שלא קיבלו מהוריהם.

נמצא, שכל הורה צריך שתהיה לו עבודה עצמית, כי לכל אחד חסר מה שחסר. ואפילו מי שכבר קיבל הרבה יסודות טובים מהוריו, גם לו יש עבודה על אותן נקודות שלא קיבל מהוריו, או שהוא רוצה להוסיף ולשפר את מה שקיבל. לכן, כשבאים אלי הורים, ומבקשים שאברך את הילדים שלהם שיצאו מחונכים, אני מברך אותם: שתהיו אתם בעצמכם מחונכים. אם מבקשים שאברך את הילד ביראת שמים, אני מברך: שלך תהיה יראת שמים. וכן על זו הדרך.

נמצא, שכל הורה צריך שתהיה לו עבודה עצמית, כי לכל אחד חסר מה שחסר. ואפילו מי שכבר קיבל הרבה יסודות טובים מהוריו, גם לו יש עבודה על אותן נקודות שלא קיבל מהוריו, או שהוא רוצה להוסיף ולשפר את מה שקיבל. לכן, כשבאים אלי הורים, ומבקשים שאברך את הילדים שלהם שיצאו מחונכים, אני מברך אותם: שתהיו אתם בעצמכם מחונכים. אם מבקשים שאברך את הילד ביראת שמים, אני מברך: שלך תהיה יראת שמים. וכן על זו הדרך.

על פי יסוד זה, שחינוך הוא נתינה, והאדם יכול לתת רק את מה שיש לו, מובן היטב המעשה

ההסבר לדברי ה"חפץ חיים" הוא על פי מה שלמדנו, שחינוך זה נתינה: אם אין לכם בעצמכם יראת שמים, מניין יקבל בנכם יראת שמים? איך תתנו לו דבר שלכם אין אותו? אחרי הכל אתם הוריו ומחנכיו, ומכאן הוא צריך לקבל את כל הטוב, ואם אתם ריקים, מה תיתנו לו? לכן אם הייתם באים לפני עשרים שנה והייתם מקבלים ברכה, ובמשך עשרים השנים הללו הייתם מתמלאים במידות טובות ויראת שמים, היום היה לכם מה לתת לילד. אבל באתם רק עכשיו, ועתה במה אברכו? שיגדל בלעדיכם?

ומיד גם נחם אותם ה"חפץ חיים": אבל אל דאגה, גם עכשיו לא מאוחר, רק רציית שתבינו את המסר, ואם מהיום תקבלו על עצמכם לעבוד על עצמכם, ותתחילו להתמלא במידות טובות ויראת שמים, תרווחו רוח כפול: גם את עצמכם וגם את בנכם. הנה ועוד בנים שיוולדו לכם בע"ה.

קו האמונה
02-6444250

רבי צדוק הכהן מלובלין
יום ו'
ט' אלול

לאורם נלך
הילולא דצדיקא

**כשהפה שלך שמור,
אתה מוגן!**

שמרים על הפה,
וזכרים לחיות!

אני אוהב כל יהודי

להזמנת מסיכות ומוצרים נוספים:
050-9931931

'ליקוטי מוהר"ן, ועוד מספרי רבינו הק', היו נראים תדיר על שולחנו של הכהן הגדול, ולא עוד אלא שהיו מלאים וגדושים בחידושים והערות שרשם 'הכהן' בעצם כתב ידו הטובה.

לרבי צדוק הייתה ספריה ענקית עם הרבה ספרים, וכל מוכר ספרים שהיו לו ספרים חדשים למכור היה בא אליו עם הספרים ומציגם בפניו, והוא היה בוחר מביניהם את הספרים שרצה וקנה אותם בכסף מלא. פעם אחת הביא לפניו מוכר הספרים הרבה ספרים חדשים וגם ישנים, וביניהם היה הספר 'עלים לתרופה' שבו מובאים מכתבי רבינו הקדוש ותלמידיו רבי נתן. כשהתחיל רבי צדוק לבחור ולחפש בין הספרים ספר שמעניין אותו, ראה את הספר 'עלים לתרופה' וביקש מהמוכר לקנותו. ענה ואמר מוכר הספרים: "לא! לא! הספר הזה אינו בשבילכם, זה סתם ספר מכתבים...", ואז תפס רבי צדוק את הספר ביזו בחוזקה, עיין בו, ואמר למוכר: "מה אתה מודבר שזה סתם ספר מכתבים?! הלא הספר מחייה אותי ומחזק אותי! אשריך שהבאת לי את הספר הזה...!". (מוהרא"ש)

היה סופר פורה, מספריו נדפסו: "פרי צדיק" על התורה, "רסיסי לילה" עם קונטרס "דברי הלומות", "לבושי צדקה" על הלבוש, "קדושת שבת" עם קונטרס "שביית שבת", "משיב צדק", "מחשבות חרוץ", "דברי סופרים" עם קונטרס זכרונותו "דובר צדק", "ישראל קדושים" "שיחות מלאכי השרת" ועוד.

בט' אלול תר"ס, בגיל שבעים ושבע, נסתלק הגאון המופלא, האדמו"ר רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל. זכותו תגן עלינו אמן.

בן למשפחת רבנים מפוארת. נולד ביום כ"ב שבט תקפ"ג בעיר קריזבורג לאביו רבי יעקב הכהן רבה של קהילה זו. נתפרסם כעילוי בעודות צעיר לימים ומכל צד הריצו אליו שאלות ותשובות.

רבי צדוק היה בקי ממש בכל התורה, בנגלה ובנסתה, במקרא, במדרשי החכמים, בראשונים ובאחרונים. גם במדעים השונים היה בקיא. רגיל היה לסיים בכל יום מסכת אחת, ואחר הסיים היה אוכל את סעודתו. בשבת היה רגיל לסיים שתי מסכתות: שבת ועירובין. בנוסף לבקיאותו העצומה היה חריף וחדשן. רוב חידושו המבריקים נעוצים בעומק הפשט של המקראות והמדרשות. ספרים רבים כתב רבי צדוק, בנגלה ובנסתה על דרך החסידות, ובכולם בולטת חריפותו ובקיאותו. הרוצה ללמוד את תורת החסידות ממקורותיה בדברי חז"ל רצוי שילמד את ספרי רבי צדוק. בתורתו מודגשת מאוד סגולת ישראל - היסוד הפנימי האלוהי שבנשמת ישראל, שהוא דבוק תמיד בה'. גם כאשר ישראל חוטאים, מודגש תמיד רבי צדוק, אין זה אלא מפני השפעה חיצונית, אבל בפנימיותם ישראל מחפשים תמיד את ה'. וכך מבאר רבי צדוק את חטאי ישראל כניסיונות למצוא דרכים להתקרב אליו ויתברך. אלא שמכיוון שנעשו שלא לפי הדרכת התורה, נכשלו ונענשו. אבל גם מהכישלונות של ישראל לומדים תורה.

רבי צדוק היה קשור מאוד לתורת רבינו נחמן מברסלב כאשר סיפר אחד מוותיקי חסידי ברסלב, הוא הרה"ח רבי יחזקאל מנדלאל (לובלינער) ע"ה. רבי יחזקאל זכה להיות מוראי פניו של הגה"ק רבי צדוק הכהן זיע"א בעיר לובלין, והיה מספר כי הספר

מרים ידיים ומוותר על הרצונות ועל התפילות ועל ההשתדלות.

והרבה יותר קשה לי על אלה שיכולים לנסוע, אבל הם אומרים "אני לא נוסע כדי שלא אצטרך לשהות בבידוד ולא אוכל להתפלל במניין ביום הכיפורים". יש מניעות שעוד איך שהוא אפשר להבין, אבל מניעה כל כך אומללה? את זה אני לא מסוגל לקבל. אם אתה מוכן לוותר על הדבר החשוב ביותר בשביל הרבי שלך בגלל סיבה קלה, אתה לא חסיד אמתי. אתה חסיד מזויף, חיצוני.

ורבינו הקדוש כבר הכין אותנו ואמר: "אם להתפלל אם שלא להתפלל; אם לאכול אם שלא לאכול; אם לישון אם שלא לישון; העיקר להיות אצלי בר"ה". זאת אומרת שאין שום טענה ושום מענה, וכל אחד יכול להוסיף לרשימה הזאת את כל הטענות שלו: "אם לשהות בבידוד ואם לאו; אם להתפלל במניין ביו"כ אם לא... - העיקר להיות אצל הרבי בר"ה".

ובפרט שהתפילות בראש השנה הם העיקר. יום הכיפורים זה רק תיקון למי שלא נחתם לטובה בר"ה, אבל לכתחילה צריכים לפעול בראש השנה. ולפעול אפשר רק אצל רבינו שהוא פועל בשביל כלנו ומעביר אותנו בדין.

רבינו אמר שלפי גודל המעלה של הדבר כך גודל המניעות, ועינינו רואות את המניעה העצומה על הקיבוץ בשנה זו, ומכאן נבין את גודל המעלה של הקיבוץ של ראש השנה הבא עלינו לטובה.

ומה עלינו לעשות? קודם כול להתחיל להאמין באמת בדברי רבינו, להאמין שצריכים למסור את הנפש בשביל לקיים את דברי רבינו ובפרט את הדבר החשוב ביותר לרבינו. והעיקר הוא הגברת החשק והרצונות והתפילות. יש מניעות - תגביר את הרצון! הכול נראה אבוד - תגביר את התפילות!

ולכן כל חסיד ברסלב שדברי רבינו נוגעים ללבו ומבין את גודל יקרת ראש השנה של רבינו, מחויב לעמוד בתפילה לפחות שעה בכל יום ולהרבות בהתבודדות בלי סוף בכל הזדמנות.

צריכים לבקש לא רק על עצמנו, אלא גם על הצלחת הקיבוץ כולו שיזכו כולם לבוא ולהתקבץ באהבה גדולה ושנזכה גם אנחנו עמהם.

כי הבסיס של הכול הוא אמונה פשוטה. מי סגר את הדרך לאומן? לא הקורונה ולא הממשלה ולא מדינת אוקרינה. מי שסגר זה הקב"ה וכי שיכול לפתוח זה רק הקב"ה. ובפרט בעניינים של רבינו שאמר שכל העניין שלו הוא תפילה, לכן זה ברור שה' רוצה הרבה תפילות על הצלחת הקיבוץ הקדוש של רבי נחמן, בעל התפילה.

זה ברור ופשוט שמי שירבה בתפילה בוודאי יזכה להגיע, כי זו כל סמרת המניעה. ה' מתאוה לתפילותיו.

וכן זה ברור שבשנה זו האור של הקיבוץ יהיה גדול ונפלא הרבה יותר מכל שנה, הכול יהיה יפה יותר ואיכותי יותר, וגם התיקונים של רבינו השנה יהיו יותר מאשר בכל השנים. אשרי מי שיזכה לשבר את המניעות ולהגיע ולזכות להיות בקיבוץ הקדוש.

ברכת שבת שלום ומבורך

ובלבד שלא לבייש

ובה גולל את הצרות שפקדוהו, והוא מודיע לחתן שיכול הוא לבטל את קשר השידוכין ולשמוע הצעות שידוכין אחרות ממי שיכול לעמוד בהתחייבויותיו כלפיו.

בינתיים לא ישבה פערל בחיבוק ידיים והשיגה שק קמח בהקפה, מהקמח הכינה לחמניות משובחות ועמדה בשוק בדוכן מאולתר בו ניסתה למכור את תוצרתה. לאחר מספר שעות עבר לידה חייל רכוב על סוס, נעץ את כידונו בשלוש לחמניות ועמד להסתלק מבלי לשלם.

פערל הזדעקה, הן בכך תלויה פרנסת חוריה, והיא התחננה לחייל שישב לה את הכיכרות. אבל החייל התנצל שרעב הוא ולא אכל שלושה ימים. אין בידו מעות לשלם לה. משהמשיכה לבכות נכמרו רחמיו, מתחתיו הוציא כר גדול וכבד והשליך לעברה: "זה מה שלקחתי מן השלל", אמר. "אם לא אחזור עם הכסף תוך שלושה ימים, תוכלי לקחת אותו תמורת דמי הלחם".

בינתיים קיבל הבחור יהודה ליווא את האיגרת והזדעזע. בו במקום ישב וכתב לחותנו לעתיד שקשר

השידוכין שריר וקיים וכי אינו מוכן בשום אופן לבייש בת ישראל בגינם של ענייני מומן. ולעניין פרנסה - ה' יתברך הן ומכלכל את בריותיו יחוס עליהם.

הימים נקפו והחייל לא שב. פערל שהסתקרנה מדוע הכר כבד כל כך, פרמה באיטיות את התפירים העבים בצדי הכר. לפתע נקרעה בטנת הכר ומכוננו גלשו מרגליות לרוב... מסתבר שמישהו החביא רכוש אדיר בתוך הכר.

בעודם חוככים האם להודיע למהר"ל שניתן להמשיך בשידוך, הגיעה איגרתו של החתן הצדיק ובה הודעה שהשידוך ימשיך כרגיל. זכו בני הזוג להקים את ביתם ואבי הכלה שמח שיכול הוא לתמוך בחתן צדיק וקדוש כזה.

ראשו של רבי שמואל רייך היה נתון בין שתי ידיו, הוא ישב על ערמות של אפר ועשן שפעם היו ביתו רחב הידיים. מפדחתו נטף דם מוכה שחטף מאחד הפורעים הנוצרים, אך הוא לא שת ליבו לכך. לבו דאג לגורלם של בני הקהילה היהודית, למרות הפסד כל רכושו.

מעמודי התווך של הקהילה היה העשיר (לשעבר) רבי שמואל, ליבו הרחום והחנון, בתוספת לידיעות הרבות בתורה ויראת השמים שלו, חברו לעושרו הגדול ועם המכלול הזה ניהל את הקהילה היהודית בעירו כ'ראש הקהל'. הפורעים הנוצרים שהחליטו לבצע פוגרום בבני הקהילה גרמו למספר הרוגים ועשרות פצועים, והחריבו ובזזו כמעט את כל רכושם של בני הקהילה היהודית.

קעת המה ראשו של רבי שמואל מנחשבות: מה ניתן לעשות כדי לשקם את ההריסות ולדאוג לאלמנות וליתומים ולשאר היהודים לקורת גג ומחיה.

צל שנעמד לידו העירו משרעפיו. הייתה זו בתו המשכלת ויראת ה', פערל (-פינה). למראה של בתו נעגמה רוחו

שוב. הוא נזכר בבת אחת שכעת יצטרך להיעב על אושרה: זה לא מכבר באה בברית האירוסין עם הבחור המתמיד ר' יהודה ליווא (שלימים נודע בתארו ה"מסרה"ל מספראג", צדיק וקדוש עליון ומגדולי בעלי המחשבה היהודית. יום פטירתו י"ה באלול), ואביה העשיר הבטיח לחתנו נדוניה מכובדת למען יוכל לשבת בהשקט ובטח על התורה ועל העבודה.

קעת, לאחר שעושרו אבד בידי הפורעים, אין בידו לעמוד בהתחייבותו, וייתכן שקשר השידוכין יצטרך להתבטל. ליבו התפלץ מצער על בתו הצדקת שתיאלץ להפסיד כזה חתן. אבל ליבו הישר אמר לו שאסור לו להעלים פרט כזה מן החתן.

בלית ברירה שלה רבי שמואל איגרת לפראג

חוק התודה

!חוק מתוק

הפץ מארז של 100 חוברות

ושמך יועבר לברכה אצל הרב שלום ארוש

להזמנות: 052-2240696

מוסר הפרשה חידושים לכרשת שבוע

אל תתמודד לבד

בפרשתנו (דברים פרק כב כד) מסופר על נערה המאורסה שעשתה עוון ועונשה מוות, והתורה מחלקת שאם העברה נעשתה בעיר אכן צריך להרוג אותה, ומה הסיבה כותבת בתורה: "על דבר אשר לא צעקה בעיר" אבל אם העברה נעשה בשדה היא אנוסה כטורה והתורה כותבת בזה הלשון: (שם פסוק כז) "כי בשדה קצאה צעקה הנער הקארישה ואין מושיע לה".

ולומדים מזה יסוד עצום בעבודת ה' יתברך, הנה האשה שחטאה לא עשתה את העבירה ברצונה, היא הייתה אנוסה על הדבר, ובכל זאת היא נענשת בעונש נורא - חייבת מיתת סקילה. וכל כך למה - "על דבר אשר לא צעקה בעיר". אילו הייתה צועקת היו שומעים ומצילים אותה, ועל זה היא נתבעת. אמנם היא לא הייתה יכולה להתנגד בכוחות עצמה, אבל היה מוטל עליה לבקש עזרה להינצל.

דברים אלו מלמדים אותנו יסוד גדול, ונסביר את הדבר על פי משל שהוא מעשה שהיה: רופא באחד מבתי החולים עבד במחלקה שנועדה עבור חולים במצבים קשים במיוחד. בדרך כלל היו במחלקה הזו שלושה רופאים, אך באותו לילה הסתפקה הנהלת בית החולים ברופא אחד בלבד.

אמנם מראש הזהירוהו ואמרו לו כך: אנחנו מקוים שהכל יהיה בסדר, והחולים ישנו בשלום כל הלילה, אבל יתכן שחולה פלוני יתעורר ויקים צעקות, חבירו בדיוק יהיה זקוק לקבל את תרופותיו, ובאותו רגע חולה שלישי יחוש ברע ויזדקק לטיפול מהיר. אם יתרחש משבר כזה ותראה שאינך מסתדר - תרים

טלפון, ומיד ישלחו לך עזרה.

עם תחילת התרונות שלו והצרות צצו בזו אחר זו. כל האפשרויות שהעלו באזניו - אכן קרו. כמעט כל חולי המחלקה, נזקקו לעזרה בזה אחר זה, וביניהם סיבוכים קשים. הרופא מצא את עצמו מתרוצץ ממיטה למיטה ומטפל בחולים כמוטב יכולתו. אפס כי כוחותיו היו דלים מדי והוא לא הצליח להעניק את הטיפול הדרוש לכולם. לפנות בוקר אירע האסון. בעוד הוא מתמודד לבדו בשארית כוחותיו להעניק את הטפול הדרוש לחולה פלוני, מת חולה אחר במחלקה, בטרם הצליח הרופא להגיע אליו כדי להעניק לו את הטיפול שהיה זקוק לו מנאשות.

תבעו את הרופא למשפט באשמת רשלנות רפואית. בבית המשפט נעמד הרופא הנאשם וטען בלהט כלפי השופט: עבדתי במסירות נפש ממש, רצתי ממיטה למיטה ולא נתתי כל הלילה. האם ניתן להאשים אותי! מה עשיתי?

וכי נרדמתי על משמרת?! הרי פשוט לא הספקתי להגיע לאותו החולה שמת לבסוף, זה לא היה בכוח אנושי!

ענה השופט: לא ולא! אתה פושע! מי צריך את מסירות הנפש שלך?! הרי אמרו לך שאם לא תסתדר תזעיק תגבורת, לא בקשו ממך לנסות להסתדר לבד. אתה אשם בגרימת מוות ברשלנות!

בוא אדם לפני הקב"ה ויטען: ריבוננו של עולם, מסרתי נפש למענך. יאמר לו הקב"ה: מי ביקש ממך למסור נפש? למה לא באת לבקש עזרה? מדוע לא פנית לקב"ה בתפילה: רבש"ע, אינני מסתדר, תעזור לי אתה!...

פנינים חסידות ברסלב

בשנת תקס"ו בין פסח לעשור יצא רבנו זכרוננו לברכה מהפוקה ואמר שנתגלה לו בעת הזאת מן השמים איך יתנהגו אנשי שלומנו בעניני תעניתים כל ימי חיינו פנה תעניתים צריך כל אחד ואחד מאנשי שלומנו להתענות בכל שנה ושנה, ואיך ומתי יתענו. ואחר הימים טובים נכנסנו אליו כל אחד ואחד בייחוד ומסר לכל אחד ואחד צעטל [פתק] מתי יתענה... אחר כך פשטא מלקברך צנה עלינו שלא להתענות כלל. ואמר הלא מי שאינו זוכה להיות אצלי על ראש השנה הוא אין לו להתענות כלל כנ"ל, ומי שאזכה להיות על ראש השנה הוא בודאי אין צריך להתענות כלל מאחר שאזכה להיות אצלי על ראש השנה והבן. (חיי מוהר"ן תצא)

אמר רבנו שעל ראש השנה הוא רוצה שיהיו כל אנשי שלומנו כלם פאחד אצלו, איש לא יהיה נעדר. וגדל האזהרה שהזהיר להיות אצלו על ראש השנה אין לשער והכפיל באזהרה זו פנה פקמים ואמר שכל עיניו הוא ראש השנה. גם בראש השנה האחרון באוקין דבר עמו גם כן קנה מעלת מי שאזכה להיות אצלו על ראש השנה, ואמר בזה הלשון, מה אמר לכם אין דבר גדול קנה: (חיי מוהר"ן קכו)

זהו אחד מייסודות היהדות - לבקש את עזרת ה'. הקב"ה "עונה לעמו בעת שוועם אליו", רק צריך לפנות אליו, להתחנן ולבקש תמיד. זה הכלי היסודי ביותר שצריך להשתמש בו - כל הזמן לבקש עזרה. ברגעים הקשים - לצעוק: רבוננו של עולם, תעזור לי! (ע"פ תפארת שמשון בראשית עמ' רנ"ט)

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחובי ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

טובה תכתב ותיחתם?

מתחילת חודש אלול כבר מתחילים לאחל "שנה טובה" כפי המבואר בפוסקים שמתחילת חודש אלול כשכותב אדם איגרת לחבירו צריך לרמוז לו בהתחלתו שמבקש עליו לשנה טובה תכתב ותחתם. כ"כ בדרשות מוהר"ל (הלכות ימים נוראים) וא"ר (סק"א) וכף החיים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ח).

מענייני התרת נדרים בערב ראש השנה

נוהגים לעשות התרת נדרים קודם ראש השנה, באלו ימים נהגו לעשות כן?

נוהגים לעשות התרת נדרים ביום כ' באב שהוא ארבעים יום קודם ראש השנה, ובראש חודש אלול שהוא ארבעים יום קודם יום הכיפורים, ובערב ראש השנה ובערב יום כיפור. על פי הזהרה הקדוש (פקודי דף רמט עמ' ב') וכף החיים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ב - י"ט).

מדוע נוהגים במנהג זה של התרת נדרים בערב ראש השנה?

שורש המנהג הוא על פי מה שכתוב בזהרה הקדוש (פקודי דף רמ"ט) "שמי שנתחייב נזיפה או נידוי בבית דין של מעלה, ישאר בנידויו ארבעים יום, ואין תפילתו נשמעת". לכן אנו נוהגים לעשות התרת נדרים שבכוחה לבטל את הנידוי שנידוהו משמיים. כף החיים (סימן תקפ"א סק"ב).

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

מענייני הסליחות והתרת נדרים

השומע סליחות דרך הלויין או הרדיו, האם יכול לענות אמן אחר הקדיש ו"ג מידות וכדומה, או לא?

רשאי לענות אמן אחר הקדיש, והברכות, ולענות י"ג מידות אף שיש שהייה של כמה שניות מרגע האמת עד הרגע שבו נשמע השידור, בכל זאת מועיל הדבר. (חזון עובדיה (ימים נוראים עמוד כ"א)).

הקמים באשמורת הבוקר והולכים להתפלל סליחות קודם עלות השחר, האם צריכים לברך ברכות התורה?

יש לברך ברכות התורה לפני כן, משום הפסוקים שנאמרים בסליחות. (חזון עובדיה עמ' ה')

אני צריך להגיע לעבודה מוקדם מאד בבוקר ולכן אני אומר את הסליחות ביחידות, האם אני יכול לומר את כל הסליחות עם י"ג מידות?

כאשר אומרים סליחות ביחיד אין אומרים את

בעבודה יש לנו 20 דקות הפסקה בזמן זה אנו אומרים סליחות, האם כדאי לומר את כל הסליחות במהירות, או לומר במתינות וכוונה רק חלק מהסליחות?

"סליחות" כשמום כן הם, שאנו באים לבקש סליחה ולכן צריך שאמירת הסליחות תהיה בכוונה ובמתינות, ובפרט אמירת י"ג מידות צריך לאומרם בלשון תחנונים, ולכן עדיף שידלג חלק מהפסוקים ויאמר את עיקר הסליחות שזה ה' פעמים י"ג מידות, תחנון ונפילת אפיים. עבודת הקדוש להרב חיד"א (מורה באצבע אות רמ"ד).

ממתי חל המנהג לאחל לחבירו "לשנה